

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce:	Mírové smlouvy v pohusitských Čechách (1440–1453)
Studijní obor:	Matematika se zaměřením na vzdělávání, Historie se zaměřením na vzdělávání
Autor/ka práce:	Libor Šimůnek
Vedoucí práce:	PhDr. Zdeněk Beran, Ph.D.

Bakalářská práce Libora Šimůnka (45 ns.) se zaměřuje na problematiku mírových smluv v letech interregna po smrti krále Albrechta II., a tedy tématem v současné historiografii velmi aktuálním a zároveň dosud podrobně nezpracovaným. O zvolené typologii a adekvátnosti nadpisů kapitol („Skutečné příměří“, „Prozatímní mír“, „Smlouvy o míru“) lze diskutovat, nicméně debatu o tom, nakolik existovaly ve středověku hranice mezi mírem a příměřím je třeba ponechat zkušeným medievistům. Poněkud krátkozraké zaujetí jednoho z možných stanovisek nelze vyčítat autorovi bakalářské práce. L. Šimůnek získává přímočarým způsobem cenné poznatky, které vykládá v systematické a pregnantní analýze, která je sice podána místy poněkud kostrbatým stylem (zvl. s. 1, 41), což má ovšem autor nejlepší předpoklady do budoucna zlepšit.

Vedle zmiňovaných silných stránek práce lze poukázat také na její nedostatky. V úvodu by zasluhoval více pozornosti rozbor zkoumaných pramenů z hlediska jejich charakteru, původu, uložení atd. Na s. 1 vyznívá formulace cílů práce poněkud zkreslujícím dojmem, jako by autor usiloval o vypsání politických dějin celého období, přitom se soustředí na jasně vymezenou skupinu dokumentů. Kapitola 2, ač nezbytná, měla zřetelněji směřovat k danému tématu. Nedává například smysl rozepisovat se v práci věnované mírovým smlouvám o „stadickém králi“. Tuto kapitolu pojatou jako prostou kompilaci by bylo vhodné zakotvit přímo v pramenech. Je jasné, že Šimůnkova práce nepřináší vyčerpávající analýzu všech dochovaných mírových smluv vážících se k historickému teritoriu Českého království (to by byl také úkol dalece překračující meze bakalářské práce), nicméně postrádám jasné vymezení a odůvodnění zkoumaného souboru pramenů. Autor přitom dochází k cenným zjištěním, která by stálo za to zařadit ještě do kontextu dalších probíhajících výzkumů, zejména závěrů Petra Elbela.

Po formální stránce lze textu vytknout nedůsledné užití minulého času a dílčí odchylky od citačního úzu. Práci doplňují přehledné tabulky, u nichž ovšem autor z neznámého důvodu neužívá zavedených zkratk. V Příl. č. 1 by bylo vhodné dohledat vedle edic také jejich archivní předlohy, přehlednosti Příl. č. 2 by zřejmě prospělo grafické odlišení stanovených tří typů smluv.

Z dílčích připomínek:

s. 2: nehodí se psát o „obecném povědomí“;

s. 6: Jan Kolda se uchýlil „do zahraničí“;

s. 10: lépe formulovat, např. „znovuobnovení prestiže Českého království“;

s. 11: odpovědi samotnou ještě válečný stav nenastával, před tím ještě musela uplynout obvyklá lhůta (tři dny);

s. 15, pozn. 64: nejde o typologii částí listin, ale o jejich zavedenou strukturu;

s. 22: správně má být „Plzeňského kraje“.

Shrnutí: Autor prokázal schopnost zpracování odborného textu na základě vlastní práce s edicemi i s archivními prameny, práci proto doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 9. července 2019

.....
Zdeněk Beran